

หนึ่งเดียวในดวงใจ

ว: พ ลาคกร

หากมองจากรากฐานที่มีความเป็นธรรมชาติ แม่เพียงเริ่มต้น
ทุกสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งสะท้อนภาพความจริงออกมาปรากฏในสัมผัส
บ่อมเห็นได้สองด้านเสมอ

จึงเชื่อ ว่า สิ่งที่ช่วยให้นั้นได้สองด้าน เกิดจากทรนยังรู้
ความจริง ซึ่ง ณ จุดนี้มีเพียงหนึ่งเดียวเป็นธรรมชาติปรากฏอยู่ใน
รากฐานจิตใจตนเอง

หรืออาจกล่าวว่า แม้ความจริงที่ปรากฏเห็นได้จะมีสองด้านแต่
ก็เป็นเพียงด้านซึ่งอยู่ภายนอกเท่านั้น ส่วนด้านในอันควรสื่อเป็น
สังขธรรมภายในรากฐาน มีเพียงหนึ่งเดียวโดยแท้

ในช่วงที่ผ่านมา ได้สังเกตเห็นว่ามักทำเอาประเด็นความหลากหลาย
ทางชีวภาพมากล่าวอ้างกันมากขึ้น อย่างไรก็ตาม มุคคลีตเข้าใจถึงความ
จริงบ่อมรู้ว่า แท้จริงแล้วธรรมชาติของคนก่อนสิ่งอื่น ๆ และมักจะเห็น
ได้ว่า คือความหลากหลายซึ่งคือรากฐานเป็นหนึ่งเดียวกันหมด
จึงไม่หลงตามกระแสไป ทำให้ชีวิตจิตใจต้องรับผลเสียบนภายหนัก
มากยิ่งนัก

อนึ่ง หากมุคคลีตมีสัมผัสมองออกจากตัวเองไม่ส่ด้านนอก
ทำให้นั้นได้ด้านเดียว บ่อมอ่านได้ว่าบุคคลนั้น ยังไม่อาจค้น
พบความจริงซึ่งมีเพียงหนึ่งเดียวและมีอยู่แล้วในรากฐานตนเอง
เองได้ ทั้งนี้และทั้งนั้น เนื่องมาจากยังตกอยู่ในสภาพที่มีความ
เห็นแก่ตัวสูง จึงมองตนเองเห็นได้ยาก

หากใครคิดว่า ตนมักจะเห็นได้สองด้าน เพื่อน้องความเห็น
มนุษย์ผู้มีเหตุผลสมบูรณ์ครบถ้วน โดยที่รู้ก็คือวิถีทางซึ่งเป็น
สิ่งปรารถนาของทุกคน ซึ่งแรกก็ควรเริ่มต้นคิด และต้องไม่เินฮาน
ไว้ให้รัดเคมก่อนอื่น ห่วงได้แก่การมุ่งมั่นปฏิบัติทุกสิ่งจากรากฐาน
ความคิดของตนอย่างอิสระ

กรรมปฏิบัติร่วมกันเพื่อนมนุษย์และมองให้กับเพื่อนมนุษย์
อย่างบริสุทธิ์ใจ บ่อมได้รับผลสะท้อนกลับมากล้นอยู่ในตน ละลด
ความเห็นแก่ตัวลงไม่ โดยที่มีสัมพันธ์นมาเป็นผู้ที่ สามารถรู้ใน
รูปค ลึก ซึ่งยิ่งเห็น อย่างเป็นธรรมชาติ

"หนังสือในดวงใจ" ซึ่งมักจะเป็นสิ่งๆ ที่เริ่มต้นรู้และเข้าใจได้ด้วยตนเองอย่างแท้จริง หากใครใช้ความจริงซึ่งมีอยู่แล้วในรากฐานเป็นที่ตั้ง เพื่อหวังห้มีปฏิภาณได้ทุกสิ่งอย่างมั่นคง

ซึ่งบุคคลผู้มีปฏิภาณได้แล้ว บ่อจะมีโอกาสมองเห็นภาพและเข้าใจได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ถึงมีระโยชน์สุขอันพิ่มแก่ตนเองและสังคมเป็นหนึ่งเดียวกัน โดยไม่มีใครแยกออกจากกันเป็นบุคคล: ต้านได้สำเร็จ

ทั้งนี้และทั้งนั้น เพื่อหวังให้ เป็นแนวทาง สำหรับกระทำเป็นชีวิต เพื่อห้มีปฏิภาณกับทุกสิ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ร่วมกับเพื่อนมนุษย์ซึ่งยืนอยู่บนพื้นฐานความหลากหลายได้อย่างมีความสุข สักทั้งไม่สร้างความเป็นอันตรายให้แก่ผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นคนชาติใดในภาษาไหน หรือมีฐานะความเป็นอยู่อย่างใด ซึ่งอยู่ท่ามกลางความหลากหลายทางแนวคิด ทั้ง: ทั้งก่อนพูดกรรมออกมาปรากฏ เป็นความจริงในรูปลักษณะ: แตกต่างกันไป หากช่วยกันหันมาด้วยความเข้าใจ คนทุกรูปลักษณะ: ได้เลิกซึ่งยิ่งขึ้น

สิ่งซึ่งมีเหตุมีผล ซึ่งเสริมในเรื่อถือ โดยที่มองเห็นตามความจริงว่ามีเพียงหนึ่งเดียว และมีเป็นธรรมชาติอยู่ในดวงใจของทุกคนแล้ว นั้นแหละ หากถือการกระทำเป็นชีวิตของแต่ละคนที่เกิดมา ถึงช่วงเริ่มต้นต้นหนาคิด และมีการสืบสาวลึกลงไปให้ถึงที่สุด แต่: ช่วงที่ก้าวไป บ่อมีกระแสแห่งกลับมาสหองมีระโยชน์แห่งตนเองช่วยกันเห็นถึงความสุขอย่างแท้จริง และถือมีมนุษย์แก่ชีวิตอย่างที่สุดแล้ว

ณ จุดนี้เอง ที่ช่วยกันหันมาสามารถเห็นความจริงได้ว่า ทุกสิ่งซึ่งผ่านเข้ามาให้ตนมี โอกาสสัมผัสและเรียนรู้ ไม่ว่าจะครั้งหนึ่งในอดีตเคยทำให้รู้สึกพึงพอใจ หรือไม่พึงพอใจก็ตาม ล้วนเป็นครูผู้ช่วยสอนให้ตนเจริญมาได้อย่างเสมอเหมือนกันหมด คงเหลืออยู่แต่ความจริงที่ว่า "หากไม่มีวันนั้น บ่อไม่มีวันนี้" ซึ่งควรถือว่า เป็นที่สุดสมบูรณ์ครบถ้วนแล้ว

หรือใช้ว่า "ผู้นำแบกนาม" เป็นคติธรรมซึ่งชนรุ่นก่อนฝากไว้ในชนรุ่นลูกหลานห้ไปพิจารณา ค้นหากฎความจริง

ซึ่งทั้งกล่าวมาแล้วแต่แรก ทั้งหมด หากใครห้มาพิจารณาแล้วคิดว่า ตนต้องทำไม่ได้ก็ดี หรือตนทำไม่ได้ก็ดี ล้วนห้ให้เกิดความทุกข์ทั้งสิ้น เมื่อบบแล้วมีอยู่แล้วห้มาแบกไว้บนบ่า

รู้บางอย่างก็ยังไม่ทำเสียบ้างแบกให้หนัก หรือ รู้บางอย่างก็ยังไม่ทำ
ให้เกิดความทุกข์ อาจารย์แรงถึงความจริงว่า "รู้โดยไม่รู้คิดว่าตนจะ
ต้องรู้ หรือ จะต้องทำไม่ได้"

หากรู้แล้วไม่ทำมาบิตติด แต่รักกรรมที่มีแต่ทุกสิ่งซึ่งอยู่ในโลกนี้
อย่างมีความสุข และทำผลโดยเฉพาะเห็นในทันทีเป็นมีสุขมากนั้น
หากความจริงอย่างไม่ทอดออบ ทุกสิ่งทุกอย่างย่อมส่งเสริมให้
ไม่ดังได้เองอย่างเห็นธรรมชาติ

ไต่ถามถึงปัญหามาว่า "ลึกที่สุดย่อมไม่มีที่สุด คงอยู่แต่ตามถ่วง
เหล่า มีนิจธรรมให้รู้ได้เอง"

๒๒ กันยายน ๒๕๔๑